

ναδικὸ στόχο. Ὅλα εἶναι ἀπαραίτητα, τόσο τὰ λόγια ποὺ λέει ὅσο καὶ τὰ ἔργα ποὺ κάνει. Δὲν ὑπάρχει οὔτε ἓνας ἀργὸς λόγος οὔτε ἓνα ἀχρείαστο ἔργο. Καὶ πόσο καρποφόρα ἦταν τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα Του! Πόσα ἑκατομμύρια φορὲς ἔχει καρποφορήσει κάθε λόγος καὶ κάθε Του πράξη ὡς τὶς μέρες μας ! Πόσο γλυκός, εὐωδιαστὸς καὶ ζωογόνος εἶναι ὁ καρπὸς αὐτός !

Γιατὶ ὁ Κύριος δὲν μετέτρεψε τὶς πέτρες σὲ ψωμιά, ὅταν τοῦ τὸ ζήτησε ὁ σατανᾶς; Σὲ δύο μεταγενέστερες περιπτώσεις, ὅταν γύρω Του ὑπῆρχε ἓνα πεινασμένο πλῆθος, πολλαπλασίασε τὸ λίγο ψωμὶ σὲ μία τεράστια ποσότητα, ὥστε μετὰ τὴ διατροφή τοῦ πλήθους, περίσσεψε περισσότερο ψωμὶ ἀπ' ὅσο ἦταν ἀρχικά. Τὸ πρῶτο θαῦμα ὅμως (ἢ μετατροπὴ τῶν λίθων σὲ ψωμὶ) ἦταν κάτι ἀδόκιμο, ἀνάρμοστο, ἄτοπο. Τὸ δεύτερο θαῦμα (ὁ πολλαπλασιασμός τῶν ἄρτων) ἦταν κατάλληλο, ἀπαραίτητο καὶ ταιριαστό.

Γιατὶ ὁ Κύριος δὲν ἔδωσε «σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ» στοὺς Φαρισαίους, ὅταν Τοῦ τὸ ζήτησαν; Δὲν ἔδωσε τέτοια σημεῖα ἀπὸ τὸν οὐρανὸ σὲ ἀμέτρητες περιπτώσεις, ὅπως σὲ θαύματα-θεραπεῖες ἄρρωστων, λεπρῶν, δαιμονισμένων, δὲν ἀνέστησε νεκρούς; Κάθε σημεῖο ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στοὺς φθονεροὺς Φαρισαίους ὅμως θὰ ἦταν ἀνάρμοστο, ἀκατάλληλο καὶ ὑπερβολικό, ἐνῶ σὲ ἄλλες περιπτώσεις θὰ ἦταν κατάλληλο, ἀπαραίτητο καὶ ταιριαστό.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς «Ὁμιλίαις Δ' - Κυριακοδρόμιον», ἐκδ. Πέτρου Μπότση, 2012).

[dkpdf-button]